

[Stegger Nielsen.]

Begrænsning af Timetallet, der er Tale om for 1ste Klasse, i Særdeleshed ikke, naar det samlede Timetal, 2 880, alligevel skal naas i de 4 Grundklasser. Jeg har heller ikke noget imod, at det overlades til Kommunalbestyrelsen at bestemme, om den vil indskrive Børn, før de er fyldt 7 Aar, eller ikke. Derimod hilser jeg ikke med Glæde, at Bestemmelsen om, at Forskolelærerinder skulde kunne faa Adgang til at undervise Børn indtil deres 10de Aar i Købstadskolen, herunder ogsaa i København, er udgaaet. Jeg beklager dette. Jeg har aldrig kunnet forstaa, at disse særlig uddannede Smaabørnslærerinder, naar de kan undervise Landsbybørn til det 10de Aar, ikke ogsaa kan undervise de tilsvarende Aldersklasser i Byerne. Det maa være det samme.

Der kan ikke være nogen som helst Forskel paa disse Klasser, hvad enten Børnene bor i Byen eller paa Landet. Jeg vedkender mig, at jeg ikke mener, det er noget Plus, at den nævnte Bestemmelse udgaar. Forskolelærerinden i Danmark er veluddannet; hun er dygtig, specielt dygtig i praktisk Færdighed, hvori hun har faaet megen Undervisning i de 2 Aar paa Forskoleseminariet. Jeg havde gerne set, at der var gjort Brug af hende ogsaa i vore Købstæder, og det har da ogsaa vundet Ørenlyd blandt mange ledende Skolefolk, derunder ogsaa hos en enkelt her i København. Jeg haaber derfor ikke, at dette Problem skal være helt skrinlagt for Fremtiden; det bør i hvert Fald være et af de Spørgsmaal, der kan tages op i Seminariekommisionen, naar den engang kommer.

Jeg kan, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale ogsaa dette Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bonnichsen: Det er jo i høj Grad en Nødssituation, vi befinder os i, ogsaa med Hensyn til at skaffe den nødvendige Arbejdskraft til vore Skoler. Det viser tydeligt de Lovforslag, Ministeren kommer med her. Det er naturligvis rigtigt, at vi skal have det nødvendige Antal Lærere til Undervisning af det Børneantal, der nu i stigende Grad møder frem, men jeg for mit Vedkommende kan — selv om jeg skal ende med at anbefale Lovforslagene til hurtig og velvillig Behandling — alligevel ikke sige andet, end at jeg i og for sig i høj Grad beklager, at disse Lovforslag er fremkommet.

Jeg husker, da jeg kom til Københavns Skolevæsen for snart 40 Aar siden, det Lærerkorps, vi havde dengang. Det var egentlig meget broget. Jeg kan huske, at

der ved den Skole, jeg blev knyttet til, var en falleret Købmand som Regnelærer, en mislykket Farmaceut var anbragt paa anden Vis, mere eller mindre heldige Kunstnere blev brugt som Tegnelærere, og saadan kunde jeg nævne en Række Eksempler. Naar jeg saa ser Folkeskolelærernes høje Standard i Dag, vilde jeg meget beklage, hvis man skulde til at pille ved den. Det er ikke helt ringe Folk, vi har som Folkeskolelærere. I den nuværende Regering var der saaledes indtil for faa Dage siden 3 Repræsentanter for disse — det viser dog, at det er en meget dygtig Stand. Det kan heller ikke nytte at nægte, at socialt og økonomisk er denne Stand i de forløbne Aar stærkt højnet, og vi skulde nu alligevel nødtigt tilbage.

Jeg betragter imidlertid dette som et Tilbageskridt. Jeg ser nok, at der saa smukt i Betænkningen — og jeg maa vel antage, at det er Ministeren, der kommer med Lovforslaget, som staar bag ved Betænkningen — skelnes mellem de *flinke* Studenter og alle de andre. Men jeg er noget bange for, at de Studenter, der vil søge denne Uddannelse, i meget høj Grad bliver „alle de andre“. Jeg er bange for, at den virkelig flinke Student i Dag vil søge at faa en Uddannelse, der kan give ham større økonomisk Fordel, end den almindelige Folkeskolelærerstilling trods alle Forbedringer — det maa vi jo tilstaa — kan give.

Og dette at gaa til en indskrænket Undervisningstid er ogsaa et Tilbageskridt. Det er ikke saa mange Aar siden, vi oplevede, at man udvidede Uddannelsestiden for Folkeskolelærerne fra 3 til 4 Aar, praktisk talt er den i Dag 5 Aar, idet vi maa regne med et Præparandaar og derefter en 4-aarig Uddannelse, saa det er ikke saa lille en Udvidelse af Uddannelsestiden fra, hvad man tidligere havde. Nu vil man altsaa gaa over til at uddanne Studenter paa 2½ Aar, de skal altsaa have en Uddannelse, der afviger betydeligt fra den, man ellers giver Folkeskolelærere. Jeg er selv Student og skal i og for sig ikke sige noget som helst om den Uddannelse, vi fik i det, der dengang hed Latinskole, og som nu hedder Gymnasium. Navnlig Uddannelsen i det nysproglige Gymnasium er i høj Grad en almen Uddannelse, men den tager ikke særlig Sigte paa at uddanne Folk til Lærergerningen, og det skal den selvfølgelig heller ikke. Derfor er den foreslaaede Ordning ogsaa i saa Henseende et Tilbageskridt fra tidligere Tider. Vi har været inde paa at udelukke fra Lærergerningen ved Folkeskolen alle andre end netop dem, der har den egentlige Folkeskolelærereksamen. Det gaar man altsaa væk fra her, men der er